

Majd a Zeneiskola színeiben a Hajdúszoboszlón már hagyománnyal a „Pünkösdi sokadalom” műsorán való fellépés és felvonulás. Néptánc vizsga és a továbbképző X. évfolyam végzős táncosainak (10 fő) búcsúztatója a Zeneiskola szabadtéri színpadán, mely családias és szeretetteljes volt.

A sok-sok munka után jött a nyár, ami másoknak szünetet, pihenést jelent nem így a táncosoknak. Ilyenkor van időnk megújítani a repertoárt, új anyagot tanulni és felkészülni az őszi, téli évadra. Ilyenkor bővítjük a létszámot más fiatalabb táncosokkal: így jöttek át a „kicsik” és a cigányok, mindkét csoport azóta is folyamatosan jár pluszban Ártádra is táncolni. Sokat tanultunk ezen a nyáron is a Mezőség (Románia) szélén lévő Vajdaszentiványi VII. tánc táborban. A nyolc kemény munkával teli nap (napi 6-8 óra táncolás, ének tanulás) eredménye két koreográfia elkészítése. Azért csak kettő, mert még nem jutott pénz és idő ruhakészítésre.

A tábor sajnos éppen esős időszakra esett. A 40 fős csapat egy része iskolában, a többiek sátorban laktak. A sátorlakókra bizony egyszer-egyszer a hirtelen jött hatalmas záporok miatt kellemetlenség várt. Ilyenkor ürgéknek érzetük magunkat, amikor a tánc tanulás és a zápor elmúltával megláttuk táborunkat, amit a jó nyári zápor elmosott. Volt ijedelem és árokásás, vízelvezetés meg ruhaszáritás. Aztán jött az este, amikor a „színpadon” (természetesen ez is a szabadtéren) a környező települések, városok hagyományörző táncosai és a világot járt szászcsávási zenekar műsort adott. Olykor ezt is elmosta az eső, de a zápor elmúltával ott folytatták a műsort ahol abba hagyták.

Esténként minden napi fáradtságot és kényelmetlenséget elfelejtettünk, mert a színpadról a táncosok olyan kisugárzást közöltek a nézőkkel, hogy még annak is kedve kerekedett „forgatást” tanulni, aki nem igen kedveli e néptáncot s még soha nem táncolt. Nem véletlen, hogy angolok, németek, hollandok, kínaiak és japánok is a tábor lakói voltak.

Innen hazaérve tánc tudással, zenei anyaggal, saját pénzen vásárolt ruhákkal, kendőkkel felszerelve már is hozzáláttunk a vajdaszentiványi sebesforduló, a „mahala” cigánytánc színpadra állításához, amit a geryeszegi cigány-együttestől láttunk és tanultunk, akik már Japánt is megjárták.

Már itt is volt augusztus 20. Biharkeresztesen és az ártánda Falunapon léptünk fel. Szeptember első hetében a IV. Bihari Regionális Gyermekek Néptánc találkozó zajlott napsugaras szombaton a Zeneiskola árnyat adó szabadtéri színpadán 12 csoport, mintegy 350 táncos részvételével. A fellépők az itthoni Bihari és a romániai Bihar településeinek táncosai voltak, a határon túlról 5 csoport érkezett.

Megható volt a Micskeiek fellépése, hogy menték a „mundér becsületét”, ugyanis nem tudott technikai okok miatt átjönni a csoport, így két tanár, mint szülő és gyerekeik léptek fel nagy-nagy sikerrel. Nagyon közvetlenek és kedvesek voltak a magyarul nem tudó nagyváradi Luciano Blaga Liceum tanárai, zenészei, táncosai. Kérték, hogy a jövőben is hívjuk meg őket, nagyon jól érzeték itt magukat.

A kézművesek vezetői, akik a Szivárvány Óvoda óvónői és dadái voltak egész nap nagy forgalmat bonyolítottak le. A gyerekek nagy-nagy igyekezettel, figyelemmel, no meg nem kis izgalommal készítették el apró munkáikat. Ezúton is köszönetet mondok az áldozatos munkájukért. Az egész napos program után igazából nem akaródzott hazamenni a többségnek. A táncosok egymás táncait tanulták, hát még ha zenekar is lett volna.

Folytatódott a szeptemberi III. Nemzetközi Szüreti Mulatsággal a fellépések sora Körösszakálban, ahol a Tamota műsorával elnyerte a vándorbotot, az első díjjal együtt. Pedig itt Debrecenből, Békés megyéből de még Romániából is magas színvonalú műsort adtak elő az együttesek. Itt már a „kicsik” és a cigánycsoport is fellépett az együttesel.